

Lesninger 5. søndag i påsketiden (år B)

1. lesning Apg 9,26–31

Han fortalte dem hvordan Saulos på veien hadde sett Herren

I de dager, da Saulos var vel tilbake i Jerusalem, forsøkte han å slutte seg til disiplene der, men alle skydde ham, for de hadde ingen tro på at han virkelig var noen disippel.

Da tok Barnabas ham med til apostlene, og fortalte dem hvordan Saulos på veien hadde sett Herren, som hadde talt til ham, og hvordan han så modig hadde talt i Herrens navn i Damaskus. Fra da av hørte han til og hadde sin gang blant dem i Jerusalem, og trådte uforferdet frem i Herrens navn. Blant annet talte han til de gresktalende jøder og diskuterte med dem; men de la planer om å drepe ham. Brødrene fikk imidlertid vite det og førte ham til Caesarea, og derfra sendte de ham til Tarsos.

Nå hadde Kirken fred over hele Judea, Galilea og Samaria; den levde i ærefrykt for Herren og vokste både innad og utad, styrket av Den Hellige Ånd.

Responsoriesalme Sal 22 (21),26b–27. 28 og 30. 31–32

Omkved: I det samlede folk vil jeg synge din pris.

Jeg vil innfri mine løfter blant de fromme.
De ringe vil han mette,
de som søker Herren, prise ham.
Deres hjerte leve til evig tid.

All jorden skal minnes Herren og vende om til ham.
Alle folkenes slekter skal tilbe for hans åsyn.
Alle jordens mektige tilbe ham alene.
De som hviler i støvet, bøye seg for hans åsyn.

Min sjel skal leve for ham.
Hele min ætt skal tjene ham.
Om Herren skal tales til kommende slekter,
hans rettferd forkynnes det folk han har skapt.

2. lesning 1 Joh 3,18–24

Dette er hans bud: At vi skal tro og elske

Mine små barn! Kjærligheten skal ikke ytre seg bare i ord; den må være ekte og vise seg i gjerning. Derved skal vi vite at vi hører sannheten til. Og foran hans åsyn skal vi stille vårt hjerte til ro, selv om det fordømmer oss; for Gud er større enn vårt hjerte og kjenner alle ting.

Mine kjære! Dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da tør vi tre frimodig frem for Gud, og hva vi enn ber ham om, skal vi få, fordi vi holder fast ved hans bud og gjør det som gleder ham.

Og dette er hans bud: At vi skal tro på hans Sønns, Jesu Kristi navn, og elske hverandre, slik som han har befalt oss det. Og den som overholder hans bud, han forblir i Gud, og Gud i ham. Og at han bor i oss, vet vi – ved den Ånd han har gitt oss.

Halleluja Joh 15,4a.5b

Halleluja.

Bli i meg, som jeg i dere, sier Herren.

Den som blir i meg, han bærer frukt i mengde.

Halleluja.

Evangelium Joh 15,1–8

Den som blir i meg, som jeg i ham, han bærer frukt i mengde

På den tid sa Jesus til sine disipler:

«Jeg er det sanne vintre, og min Far er vindyrkeren. Hver gren på meg som ikke bærer frukt, skjærer han bort; men hver og en som bærer frukt, renses han, så den kan bære mer. Dere er allerede renses, ved det ord jeg har forkynt dere; bli i meg, som jeg i dere. Som vinranken ikke kan bære frukt av seg selv, men bare i forening med vinstokken, slik kan heller ikke dere bære frukt uten å bli i meg.

Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg, som jeg i ham, han bærer frukt i mengde; men skilt fra meg kan dere ingenting gjøre. Den som ikke blir i meg, han kastes bort, som en vissne gren; og de visne grenene blir samlet i en haug og kastet på ilden, hvor de brenner. Dersom dere blir i meg, og mine ord i dere, da kan dere be om hva dere vil, og dere skal få det. Det blir min Far til ære, når dere bærer frukt i mengde, og da er dere mine disipler.»